

ҳам тўла галаба қозонган бўлар эдилар. Лекин қуролисиз бўлган, ўқ ёмири остида қолган гладиаторлар лоқал чорак соат бирликда қололмаб ва қилишни истамаб эдилар...

Бу пайт Спартак билан Эномай яна иккинчи ўртолқлар билан ёна-ён туриб, арслондай олимпоқда эдилар. Коридор тор бўлганлигидан қаторда тўрттадан охиқ туриб жанг қилиш имкони йўқ эди...

Легонерлар оғриққа чидаммай дол соди жиниллардек ҳар томонга қочардилар; баъзилар қочиб келаётган гладиаторлар оёқлари остида қолиб яччилар, баъзилари эса чекинаётган гладиаторларни қувиб саёр тортиб келаётган Сервиллиан, Поплий ва Солоний қогоргалари орасига кириб қолардилар...

Спартак, Эномай ва юзтача гладиаторлар билан ҳовлига кирибди, тартибсиз қочаётган гладиаторларни қуриб қолди. Бақириб, фарёд ва дод-войлardan у ҳовлига ичиди ҳамма ниҳ хароб бўлганини тушуниди; кутилиш учун фақат бир йўл қолган эди...

Спартак, Эномай ва юзтача гладиаторлар билан ҳовлига кирибди, тартибсиз қочаётган гладиаторларни қуриб қолди. Бақириб, фарёд ва дод-войлardan у ҳовлига ичиди ҳамма ниҳ хароб бўлганини тушуниди; кутилиш учун фақат бир йўл қолган эди...

ган қилчлар ва найзалар билан қуроёлган бир неча гладиатор эшикка қўндаланг туриб олишди. Поплийнинг отряди шунча уринса ҳам бо эшикни ололмади...

У Эномай билан бирга тез-тез қадам ташлаб, мактабин ураб олган деворга — кўп йиллар бурун тахта қоқиб ташланган тор ва пастаккина орна эшикка қараб борди...

Эшикни ёндариш учун намида ярим соат вақт керак эди, вақолини бу вақт қилиб қолиблар ҳамма эшиклар ва тор кўчаларга етиб бориб, гладиаторларга эса эшикни бузиш учун қўрқор ҳам болга...

Шу заҳоти Спартак ўқиб олдида югуриб борди-да каттадан охиқ қўлга олди. Эномай эса деворга осилди боқили олдиди...

— Кайи бир кучингни қўрсатиш. Кўтар нариги учинди... Эномай нима қилмоқчи эканини ҳамма тушуниди. Гладиаторлар эшик олдига дарров бўшадилар...

— Бу майхона Лентул мактабига энг яқин ва Хўранда кўп келадиган жой эди, тунинг унинг қўжайини бўлганини рударий Спартакнинг қилиш дўсти эди...

Бу майхонанинг эшиги устида бронза висека охиққ бўлиб, висекада бадибиқин қилиб қийилган Ганимед ўзи сингари бадбашир Юпитернинг қосига лахта қон сингари қийилган нектар қуйиб турарди...

Спартак ва икки юз гладиатор сира товуш чинармай ва жуда ҳўйтиб бўлиб, борардилар. Улар секин қадам босиб, кетма-кет тизилишиб борар ва шивирлаб берилган буюбўқ билан тўхтардилар...

Спартак, Эномай ва яна етти ёки саккиз киши майхонга киришди. Майхона эгаси бўлмиш рударий мактабдан эшитлаб турган бақириб ва шовқун-сурондан тортиб ол...

Этганини сезиб турар ва қурашнинг оқиба-тидан қаттиқ изтироба эди. У гладиаторларга пешвоз осилди, ҳамдардик билан сурди:

— Хўш, қалай?.. Қандай хабарлар бор? Янаг қандай боряпти?

Лекни Спартак унинг саволларини бўлиб, деди:

— Вибиний, қўлингда қандай қуролинг бўлса, ҳаммасини бизга бер. Жонидан кечига тайёр турган кишилар қўлда қуроол була оладиган нарсани бўлса, ҳаммасини бер бизга!

Шу заҳоти Спартак ўқиб олдида югуриб борди-да каттадан охиқ қўлга олди. Эномай эса деворга осилди боқили олдиди...

— Кайи бир кучингни қўрсатиш. Кўтар нариги учинди... Эномай нима қилмоқчи эканини ҳамма тушуниди. Гладиаторлар эшик олдига дарров бўшадилар...

— Бу майхона Лентул мактабига энг яқин ва Хўранда кўп келадиган жой эди, тунинг унинг қўжайини бўлганини рударий Спартакнинг қилиш дўсти эди...

Бу майхонанинг эшиги устида бронза висека охиққ бўлиб, висекада бадибиқин қилиб қийилган Ганимед ўзи сингари бадбашир Юпитернинг қосига лахта қон сингари қийилган нектар қуйиб турарди...

Спартак ва икки юз гладиатор сира товуш чинармай ва жуда ҳўйтиб бўлиб, борардилар. Улар секин қадам босиб, кетма-кет тизилишиб борар ва шивирлаб берилган буюбўқ билан тўхтардилар...

Спартак, Эномай ва яна етти ёки саккиз киши майхонга киришди. Майхона эгаси бўлмиш рударий мактабдан эшитлаб турган бақириб ва шовқун-сурондан тортиб ол...

май қаттиқ бир тепган эди, бақалоқ. Меттий бир неча қадм нарига учиб бориб тушдида, хушдан кетди.

Гладиаторлар уч юз қадмача югуриб борганларидан кейин Спартак тўхтади ва хансираганича Эномайга қараб деди:

— Ирмишга шу ерда қолиб, орқамиздан қуриб келаётган душманларимизни лоқал арим соат тўхтаиб турганимиз керак, шу орада қолган ирмиш шаҳар деворидан ўтиб олишимиз мумкин бўлади.

— Мен қоламан, — деди Эномай.

— Нў, сен уларни Везувийга бошлаб босарсан, бу ерда мен қоламан.

— Нў, йў, асло, асло! Агар мен ўлсам, сен уруши давом эттирасан, аммо сен ҳароб бўлсанг, ҳамма ни хароб бўлади.

— Қўч, сен йўч, Спартакга.— хитоб қилишди саккиз ёки тўрт гладиатор.— биз Эномай билан қўлингиз!

Фидоқорлик ва биродарларча меҳр-муҳаббат боюда бу олиятган сардоқчини қуриб Спартакнинг қўлига янқича ешпа тўлди. У Эномайнинг қўлини қисиб:

— Хайри!, Сизларни Везувийда кўтаман! — деди.

Гладиаторларнинг бир қисми билан ва, Эномайнинг буйругига буюн нарвон кўтарган гладиаторлар ҳам уларга қўшилган ҳолда, Спартак шаҳар деворига бориладиган қолба-қулиш сўғмоқлар орасида қўздан тоиб бўлди. Эномай эса қолган гладиаторларга ёндай уларга кириб, ундаги скармейна, қаработ, стол, стул ва бошқа жиҳозларни деразалардан кўчага ташлашни буюрди...

— Калуйликлар, олға! Тифатли Юпитер ҳўйи, дадилроқ бўлинг! Меттий... шавкатли Меттий! Солдатларга даида бер!

Гладиаторларнинг тўсатдан қилиб қўлган эди, у шовиб қолди, озинга отряднинг орқасида бекиниб олган эди. Хўзир уни ўз бурчини бажаришга даъват қилиб қариган товушини эшитди, у нима дейётганини ўзи ҳам тушуяйми қўйири бошлади:

— Албатта... шўбҳасиз, Калуйликлар, дадилроқ бўлинг! Олга! Шавкатли калуйликлар... Мен команда берман... сизлар жанг қиласизлар! Ҳеч нимадан қўрқманг! Уринг! Ғўдиринг!

У хар бир сўзини айтиб тобора орқароқча чекинади. Довуррак Квинт Волузий Спатак қўлидаги каттадан охиқ даҳшадли зарба билан бадибинини тешиб ўтиб ҳалоқ бўлди, гладиаторлар эса олдида босиб, атрофдаги ҳамма нарсани ағдар-тўтар қилиб, боғириш префектининг ёндаи қониб ўта бошладилар, префект бўйини елсангича сиқиб олиб, дарров тиз чўкиди, лиқ-пиқ йиғлаб, титраган бўйиқ товуш билан ешироқ бошлади:

— Мен бир бечора жандапўшман... мен ҳеч қандай ёмон иш қилганим йўқ... Шафқат қилинлар! Шафқат... о шавкатли шоввозлар! Унинг зорлигини тезда тўхтади, चुники шу пайт унинг ёндаи қониб ўтаётган Эно-

У чоғ Тит Сервиллиан бошчилигидаги легионерлар ҳамда центурионлардан Поплий ва Эллидий Солоний бошчилигида икки отрядга бўлиниган Капуа солдатлари, яна карнай садолари эшитилганда кейин, анди бир вақтда уч ҳовли томонга қараб югуришлар ва ҳовлиларда тўплаган қуролисиз гладиаторларга сик найзалардан прита бошладилар.

Бу жузда даҳшадли пайт эди. Емгирдай ёнаётган ва ишинин ўлдирмасдан қўймайдиган сик найзалар зарбаси остида қуролисиз гладиаторлар қаттиқ фарёд қилиб, лавнатлар ўқиб, ўқириниб, ҳовлидан қўндаланг эшикларга ўзларини уришар ва гўё бир овоздан: — Қуроли!, Қуроли!, Қуроли! — деб қич қиришардилар.

Сик найзалар ёмири эса тўхтамасди. Гладиаторлар аввал чекиниб, сўнгра бирдан ваҳима билан қоча бошладилар. Эшиклар олдида боса-бос, коридорларда сур-сур боғлаиб кетди, гладиаторлар ўз каталакларига қараб югурдилар, йиқилдилар, бир-бирлари ни босиб кетишар, оёқ остида эшишар. Лентул мактабини бошдан охиригача гладиаторларнинг сўкишлари, бақиринлари, фарёдлари, ялиниб-ёлворинлари, юзларча ярадорлар ва ўлаётганларнинг инграшлари қолди.

У ҳовлида гладиаторларнинг саваланиши ва уларнинг қочиб бошқа ҳовлилардаги қогоргалар орасида ҳам ваҳима бошланганига ва рухий тушқунликка сабаб бўлди; гладиаторларнинг сафлари тез сийрақлашиб, тўс-тўпалон бўлиб кетди ва кўп ўтмай бутунлай издан чиқди. Бу кишиларнинг қўлидаги қуроол бўлганида, улар қаттиқ туриб жанг қилар, ё битта қўймай қирилар ёки ҳатто икки Рим легиони устидан

(ДАВОМИ. Бош газетанинг ўтган сонларидан.)

ДЕКЛАМАЦИЯ ва ЭЪЛОНЛАР

Advertisement for 'ДЕКЛАМАЦИЯ ва ЭЪЛОНЛАР' (Declamation and Announcements) featuring various services like radio, cinema, and theater. Includes contact information for 'ТОШКЕНТ ОҚШОМИ' and 'ТОШКЕНТ ПОЛИТЕХНИКА ИНСТИТУТИ'.